

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romuald Dalewski (przewodniczący, sprawozdawca)

w sprawie z wniosku prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z. P. P.

w sprawie o sygn. akt II ZIZ 25/23, o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości

i bezstronności przez SSN Marię Szczepaniec

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2024 r.

na posiedzeniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

postanowił:

odrzuć wniosek

UZASADNIENIE

Obwiniony P. P. w piśmie procesowym z 14 grudnia 2023 r., (wpłynęło do Sądu Najwyższego 22 grudnia 2023 r.), na podstawie art. 29 § 5 i n. ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., o Sądzie Najwyższym wniósł o stwierdzenie, że sędzia Sądu Najwyższego Maria Szczepaniec nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie zawisłej na skutek zażalenia wniesionego przez stronę postępowania na uchwałę Wydziału I Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego I ZI 41/22 w sprawie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że SSN Maria Szczepaniec nie daje gwarancji zachowania standardów niezawisłości i bezstronności bowiem została powołana do Sądu Najwyższego w wadliwej procedurze, na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa powołanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Wnioskujący podniósł, że nie ma

wiedzy o rzeczywistym braku bezstronności SSN Mari Szczepaniec tylko powołuje się do argumentów zawartych uchwale Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020r., (BSA I-4110-1/20).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlegał odrzuceniu.

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., o Sądzie Najwyższym dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowaniu po powołaniu, na wniosek uprawnionego, o którym mowa w § 7 tej ustawy, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Przepis ten powołuje dwie przesłanki dopuszczalności przedmiotowego wniosku. Są nimi okoliczności: 1) związane z powołaniem sędziego, 2) dotyczące postępowania sędziego po powołaniu - które w realiach konkretnej sprawy mogą, uwzględniając ponadto okoliczności dotyczące uprawnionego oraz charakter sprawy, doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności. Jednocześnie przytoczenie tych okoliczności stanowi wymaganie konstrukcyjne wniosku, bowiem w myśl art. 29 § 9 u.SN, wniosek o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności powinien czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki określone w art. 29 § 5 u.SN oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie.

Tymczasem wniosek nie spełnia wszystkich wskazanych wymogów postępowania testowego ponieważ głównie oparty został na okolicznościach dotyczących powołania sędziego SN Marii Szczepaniec na urząd sędziego Sądu Najwyższego. We wniosku wskazano na fakt powołania tego sędziego na urząd

sędziego Sądu Najwyższego za pośrednictwem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustawy w drodze jej uchwały, co skutkuje wadliwością powołania na sędziego Sądu Najwyższego.

Dalej sam wnioskujący podniósł, że nie ma wiedzy o rzeczywistym braku bezstronności SSN Mari Szczepaniec tylko powołuje się do argumentów zawartych we wspomnianej wyższej uchwale Sądu Najwyższego. Ponadto wnioskodawca wskazał, że w sprawie II KZ 46/21 brali udział również sędziowie powołani na stanowiska Sędziów Sądu Najwyższego po 2017 r.

Zauważenia wymaga, że we wniosku nie dopełniono trzeciego wymogu wynikającego z treści art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym, pomijając przesłankę „okoliczności danej sprawy”. Nie powołano we wniosku argumentów wskazujących na to, jak w okolicznościach tej konkretnej sprawy, eksponowane we wniosku naruszenie standardu niezawisłości i bezstronności związane z powołaniem na urząd sędziego i późniejszym postępowaniem sędziego, mogłoby wpływać na wynik jej sprawy przy uwzględnieniu okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Zgodnie z art. 29 § 10 ustawy o Sądzie Najwyższym, wniosek niespełniający tych wymagań podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych. Odrzuceniu podlega również wniosek złożony po upływie terminu albo z innych przyczyn niedopuszczalny.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy uznał, że wniosek nie spełnia wymagań formalnych określonych w art. 29 § 9 pkt. 2 i na podstawie art. 29 § 10 ustawy o Sądzie Najwyższym i orzekł jak na wstępie.

Odrzucenie wniosku obligowało z mocy samej ustawy - także do zawiadomienia organu samorządu zawodowego o takim rozstrzygnięciu (art. 29 § 11 ustawy o Sądzie Najwyższym).

[M. T.]

(r.g.)

